

enkelte Menneske. Vil han have Samfundets Goder, nyde Frugterne, maa han finde sig i en vis Begrænsning. Det kan han ogsaa godt gøre, for der er ikke mere Baand paa os i den Henseende, end man meget vel kan finde sig i.

Til det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Moestrup) skal jeg bemærke, at jeg har ikke sagt, at vi ikke trænge til mere Repræsentation for Menighederne og mere Ret for den enkelte i Menigheden. Jeg har kun sagt, at det var mere nødvendigt, at vi fik en samlende Repræsentation, og det er noget andet. Hvad angaar det Spørgsmaal, som han stillede til mig om Kirkernes Benyttelse, da gør det mig ondt, at jeg ikke kan give ham et tilfredsstillende Svar. Det er i Virkeligheden et vanskeligere Spørgsmaal, end det ærede Medlem tror, og derfor kræver det ogsaa, at man i den Henseende tager Menigheden, ikke blot de enkelte Menighedsmedlemmer, men Kirkens beskikkede Talsmænd med paa Raad i den Sag. Jeg vil oplyse for det ærede Medlem, at det har været meget omstridt og omspurgt hele Tiden, og der er ikke noget andet Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket der er blevet truet saaledes med Veto Gang efter Gang som netop dette. Monrad har truet med Veto Gang efter Gang: „I kunne vedtage det i Folketinget, I kunne vedtage det i Landstinget“, sagde han, „jeg skal sørge for, at det ikke skal blive til Lov“. Alligevel er jeg paa Forhaand tilbøjelig til at tro, at der godt kan ske en Udvidelse, men jeg er ikke tilbøjelig til at lappe paa den Slags Ting, før vi faa en samlet Overvejelse af disse Sager. Jeg kommer ikke med noget Forslag. Kommer imidlertid det ærede Medlem med et saadant, skal jeg overveje, om jeg kan tage Stilling til det paa egen Haand, eller om jeg skal indhente Erklæring fra de Mænd, jeg særlig er henvist til at raadføre mig med. For Resten har det ærede Medlem gjort sig skyldig i en Misforstaaelse, naar han sagde, at jeg ikke tillagde dette Spørgsmaal større Betydning. Det er meget langt fra, at jeg ikke gør det. Tværtimod, jeg tillægger det den allerstørste Betydning. Det sagde jeg udtrykkelig, og derfor behøvede det ærede Medlem ikke at gentage det Udtryk, som det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm) brugte, at naar det ikke var lykkedes Hall og Monrad at gennemføre en kirkelig Repræsentation og Menighedsraad, kunde det heller ikke lykkes for den nuværende Kirkeminister. Det ærede

Medlem har taget fejl; thi det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds mente jo ikke mig, men det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen). Det er ikke mig, der er kommen med Forslaget, men det ærede Medlem for Ringkøbing. Men i Kraft af den menneskelige Skrøbelighed skal man jo lidt over Huset, hvor det er lavest, og derfor nævnte han mig.

I øvigt glæder jeg mig meget over, at Forslaget har fundet delvis Tilslutning ikke blot hos det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds, men ogsaa hos det ærede Medlem for Præstø. Jeg tror virkelig, det er et Forslag, der fortjener Overvejelse. Jeg tror, at hvis man resignerer og ikke forlanger for megen Magt for denne Myndighed, som er valgt paa et kirkelig set overordentlig vidtrækkende Grundlag, kan det være det er den Begyndelse, hvorom det gælder. Nogen Gavn vil det komme til at gøre lige straks, og mulig ikke saa lidt, naar der bliver taget fornuftig fat paa Sagen, nemlig i Retning af at samle Folk. Lige saa sikkert som Præsten maa være i Besiddelse af nogen Uafhængighed, hvad jo ethvert ærekræft Menneske sætter Pris paa, lige saa sikkert er det heldigt, at han staar sig godt med sin Menighed. De bedste Præster have begge Bestræbelser, begge Dele ere dem i højeste Grad magtpaaliggende, først at være en rigtig Præst og dernæst at være afholdt af sin Menighed. Det tror jeg, et Menighedsraad kan bidrage til, naar der bliver taget fornuftigt fat paa Sagen. Jeg er stemt for Tanken, og jeg vilde ønske, at de Herrer vilde resignere saa meget, at vi kunde faa en Lov ud af Forslaget.

Svend Høgsbro: Det Skudsmaal, det ærede Medlem gav Biskop Swane i Viborg, kan jo ses fra 2 Sider. Det kan være en Ros for ham, men det kan ogsaa være en Dadel mod alle de andre Biskopper. Med Hensyn til Suspension, om hvilken den højtærede Minister udtalte, at den vedkom ham, sagde den højtærede Minister, at skulde der være Tale om Suspension, burde den have fundet Stød fra Begyndelsen af eller i Begyndelsen, da Sagen blev anlagt, men ikke nu under Sagens Gang. Jeg skal oplyse, at der før eller ved Sagens Begyndelse blev andraget fra Povl Emil Hansen om at faa Davidsen suspenderet, men Sagen strandede paa, at Ministeriet under 21de November 1899 skrev til Viborg Biskop, som derefter under 23de November skrev til Povl Emil Hansen, at det var